

Υπόθεση T-12/93 R

Comité central d'entreprise de la société anonyme Vittel και Comité d'établissement de Pierval κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Ανταγωνισμός — Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων —
Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα»

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 1993 II - 787

Περίληψη της διατάξεως

*Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Αίτηση των οργανώσεων εκπροσώπησης των εργαζομένων μιας επιχείρησης με την οποία ζητείται ολική ή μερική αναστολή της εκτελέσεως αποφάσεως της Επιτροπής η οποία επιτρέπει υπό όρους συγκέντρωση επιχειρήσεων — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη — Στάθμιση όλων των εμπλεκόμενων συμφερόντων — Έλλειψη κινδύνου προκλήσεως βλάβης σε βάρος των εργαζομένων που να δικαιολογεί την παρέμβαση του δικαστή ασφαλιστικών μέτρων
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 185 και 186· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2· Κανονισμός 4064/89 του Συμβουλίου· Οδηγία 77/187 του Συμβουλίου, άρθρα 3 και 4)*

Σε περίπτωση στην οποία η αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως της Επιτροπής, που επιτρέπει συγκέντρωση επιχειρήσεων κατ' εφαρμογή του κανονισμού 4064/89, η οποία ζητείται από τις οργανώσεις εκπροσώπησης των μισθωτών ορισμένων από αυτές

τις επιχειρήσεις, ισοδυναμεί με αναστολή, καθ' όλη τη διάρκεια της δίκης, της χορηγήσεως αδείας και όταν η χορήγηση των ζητούμενων επικουρικά προσωρινών μέτρων ισοδυναμεί με παράταση καταστάσεως δεσποζούσης θέσεως που μπορεί να

επιφέρει αμετάκλητες συνέπειες στον ανταγωνισμό στον οικείο τομέα, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων οφείλει να σταθμίσει όλα τα εμπλεκόμενα συμφέροντα. Προς τον σκοπό αυτό οφείλει να λάβει υπόψη όχι μόνο το συμφέρον των αιτουσών οργανώσεων, αφενός, και το συμφέρον της Επιτροπής να αποκαταστήσει τον πραγματικό ανταγωνισμό, αφετέρου, αλλά επίσης τα συμφέροντα τρίτων, ιδίως των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων, έτσι ώστε να αποφευχθεί τόσο η δημιουργία αμετακλήτου καταστάσεως όσο και η επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης σε διάδικο ή σε τρίτο ή ακόμη στο δημόσιο συμφέρον.

Στην περίπτωση αυτή δεν δικαιολογείται η λήψη των ζητούμενων μέτρων παρά μόνον αν φαίνεται ότι η έλλειψή τους θα εκθέσει τους μισθωτούς που εκπροσωπούν οι αιτούσες σε κατάσταση που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο το μέλλον τους.

Εν προκειμένω, η επίδικη απόφαση δεν μπορεί καταρχήν να έχει συνέπειες στα δικαιώματα των μισθωτών των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων ούτε να προκαλέσει άμεσα στους μισθωτούς αυτούς βλάβη, ο κίνδυνος επελεύσεως της οποίας θα δικαιολογούσε την παρέμβαση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων.

Πράγματι, καθόσον αφορά τη βλάβη που θα υποστούν οι μισθωτοί της μεταβιβάζουσας επιχειρήσεως λόγω του ότι η μεταβίβαση αποτελεί προσβολή του δικαιώματός τους για τη διατήρηση της περιουσίας της επιχειρήσεως, οι αιτούσες, οι οποίες περιορίζονται στην επίκληση του πολύ μικρού ύψους του οικονομικού ανταλλάγματος της μεταβιβάσεως, δεν απέδειξαν κατά τι η μείωση της περιουσίας της επιχειρήσεως αυτής θα μπορούσε εκ πρώτης όψεως να

οδηγήσει σε κίνδυνο προκλήσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης όσον αφορά τη διατήρηση των θέσεων εργασίας εντός της επιχειρήσεως. Πάντως, καθόσον αφορά το οικονομικό αντάλλαγμα, είναι δεδομένο ότι το τίμημα της μεταβιβάσεως δεν απορρέει από την απόφαση της Επιτροπής, αλλά αποτελεί το αποτέλεσμα διαπραγματεύσεων που διεξήχθησαν μεταξύ των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων.

Καθόσον αφορά τη βλάβη που προκύπτει, για τους μισθωτούς της μεταβιβαζομένης επιχειρήσεως, λόγω του ότι δεν θα μπορούν πλέον να απολαμβάνουν τα κοινωνικά πλεονεκτήματα που τους αναγνωρίζονται είτε από την ατομική τους σύμβαση είτε από τη συλλογική σύμβαση που ισχύει στην μεταβιβάζουσα επιχείρηση, πρέπει να παρατηρηθεί, πρώτον, ότι δυνάμει των άρθρων 3 και 4 της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεως επιχειρήσεων, ο προς όν η μεταβίβαση αναλαμβάνει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προκύπτουν για τον μεταβιβάζοντα βάσει συμβάσεως εργασίας. Δεύτερον, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι κατά το εφαρμοστέο εργατικό δίκαιο, κάθε συμφωνία ή κάθε συλλογική σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου μπορεί να καταγγελθεί από τα συμβαλλόμενα μέρη υπό τους όρους που προβλέπονται στη συμφωνία ή τη σύμβαση. Από αυτό προκύπτει ότι, και αν ακόμη υποτεθεί ότι η προβαλλομένη βλάβη είναι επαρκώς βεβαία, η βλάβη αυτή δεν προκύπτει πάντως άμεσα από την απόφαση της Επιτροπής. Πράγματι, όπως η απόφαση δεν επιβάλλει την αμφισβήτηση από τους νέους εργοδότες της συλλογικής συμβάσεως που ισχύει για τους μισθωτούς της μεταβιβαζομένης επιχειρήσεως, έτσι και η ενδεχόμενη αναστολή της μεταβιβάσεως δεν θα εξασφαλίσει οποιαδήποτε προστασία κατά της δυνατότητας καταγγελίας της ισχύουσας συλλογικής συμβάσεως.